

ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΣ

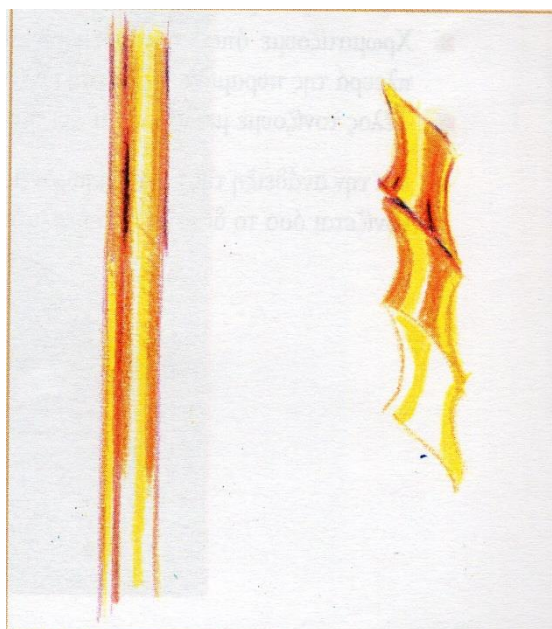
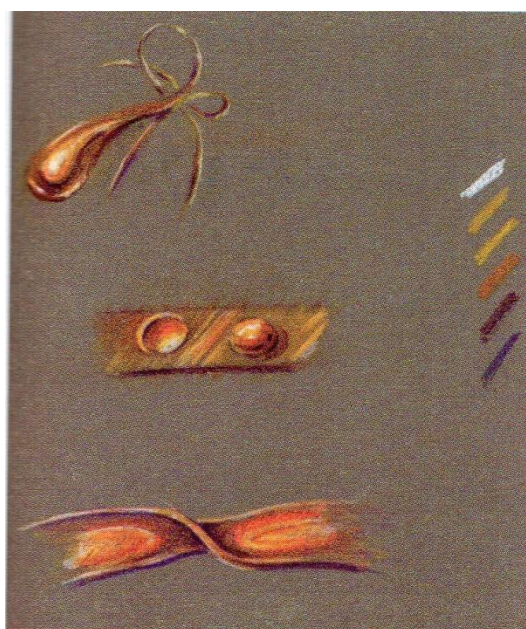
Χρησιμοποιείται η βασική θεωρία των χρωμάτων σε συνδυασμό με τα τρία βασικά χαρακτηριστικά τους απόχρωση, τόνος και ένταση.

-Απόχρωση είναι ο χρωματικός χαρακτήρας σε σχέση με τα άλλα χρώματα.

- Τόνος είναι το πόσο φωτεινό ή σκοτεινό είναι ένα χρώμα

-Ένταση είναι η καθαρότητα του χρώματος.

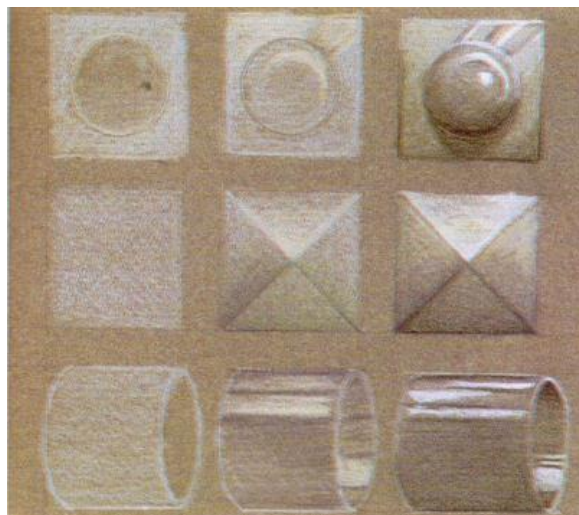
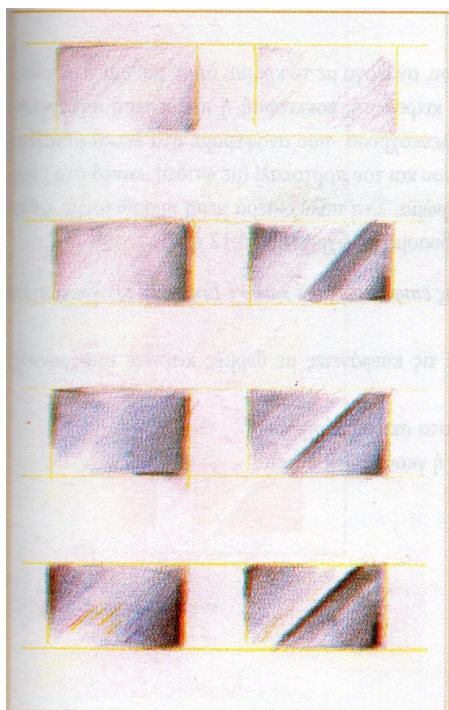
Όπως και στην περίπτωση της τονικής απόδοσης με μολύβι, τοποθετείται εμπειρικά ο φωτισμός στο σημείο που αναδεικνύονται καλύτερα οι όγκοι ή τα ανάγλυφα. Τα υλικά της Αργυροχρυσοχοΐας είναι τα μέταλλα και πέτρες που αντανακλούν σε διαφορετικό βαθμό τα φώτα και το περιβάλλον. Επομένως, ο παρατηρητής βλέπει πολλά χρώματα στην επιφάνειά τους, ανάλογα με την υφή της, εάν είναι γυαλιστερή, θαμπή ή ανάγλυφη. Κυρίαρχο πρέπει να είναι το χρώμα του υλικού και τα αρμονικά του χρώματα, ενώ στα σκιερά μέρη προτείνονται αντίστοιχα τα συμπληρωματικά τους χρώματα. Οι λάμπσεις τονίζονται με λευκό και αμυδρές πινελιές ή μολυβιές υπόλευκου ή υποκίτρινου χρώματος.

Διάφορες φόρμες αποδοσμένες σε χρυσό

ΛΕΥΚΑ ΜΕΤΑΛΛΑ

Λευκά ονομάζονται τα μέταλλα όπως το ασήμι ή άργυρος (Ag), ο λευκόχρυσος ή πλατίνα (Pt) κ.ά. Γι την απόδοσή τους χρησιμοποιείται μαλακό μολύβι σε χρωματιστά γκρίζα, ανοιχτά και πιο σκούρα, σε διάφορες αποχρώσεις. Ψυχρές αποχρώσεις, όπως του μπλε, του πράσινου, του μωβ ακόμα με πολύ διακριτικές μολυβιές ή πινελιές στις σκιερές και ημισκιερές ζώνες **μόνο** (ποτέ στα φωτεινά σημεία), δίνουν ακόμα πιο πειστικό αποτέλεσμα. Επειδή στα λευκά μέταλλα το χρωματικό αποτέλεσμα είναι «ψυχρό», συνήθως με μπλε αποχρώσεις, συνιστάται για τη δημιουργία των περισσότερων σκοτεινών σημείων η προσθήκη του συμπληρωματικού του, δηλ. του πορτοκαλί.

Αριστερά: Χρωματική απόδοση επιφανειών από λευκό μέταλλο, με μαλακούς τόνους, στην αριστερή στήκη και με έντονη ανατανάκλαση στη δεξιά.

Δεξιά: Χρωματική απόδοση κυλίνδρου, πυραμίδας και μπουλ επιφάνειας σε λευκό μέταλλο.